

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

KITARTÁSUNK ÉS HŰSÉGÜNK ALAPJA JÉZUS – Jel 1.

A Jelenések könyve telve van prófétai üzenettel. Olyan kijelentésekkel, amelyek Istentől jönnek, konkrét helyzetekre kínálnak megoldást, útmutatást és vigasztalást.

Sajnos egészen ritkán olvassuk és hallgatjuk ennek a könyvnek az üzeneteit úgy, mint amelyek ma szólnak, és hozzánk szólnak, mint amelyekben Jézus téged és engem szólít meg azokban a dolgainkban, amelyekben egyrészt nagyon nagy segítségre van szükségünk, másrészt amelyekben Isten szólni kíván és segíteni is szeretne nekünk. Pedig a prófétai üzeneteknek éppen ez a lényege!

A Jelenések könyve Jézus személyes üzenete hozzánk. Ő "írta", Ő a szerzője – és azt akarja, hogy te olvasd, halld.

ISTEN HORD KARJAIN

Isten hord karjain, ne csüggedj el;
Védelme biztató, jöjj, ismerd fel!
Hatalmas karjain magához von,
Nem árthat semmi sem, Ő oltalom.

Refrén:

*Kézen fog Istent és vigyáz rád,
Szeret, mint gyermekét, hisz Ő Atyád;
Hitben e szent tudat sziklaszilárd,
Hűsége megmarad próbákon át.*

Isten hord karjain magányodban,
Meghallgat könnyező fohászkodban.
Ha a sok gond alatt megfáradt vagy,
Felvidít hű Urad, bíz Rá magad!
Refr.

Isten hord karjain inségedben,
Elmúló életed sok terhében,
Megáll az Ő szava, vissza nem tér,
Fogadd be, benned is örökké él.
Refr. (HH 308)

Fontos elmondanom azt is, hogy Jézus nem csak a szerzője ennek a könyvnek, hanem a tárgya is: azaz Ő róla szól, és arról, hogy hogyan léphet be a te életedbe – és azután életed minden területére (oda is, ahol most éppen vihar dül, ahol problémák fellegei gyülekeznek) – de csak oda, ahová te hívod meg Őt!

Felolvasott igeszakaszunk – és így az egész könyv így kezdődik: **Ez a „Jézus kinyilatkoztatása”!** Nagyon fontos ennek a néhány bevezető szónak a tudomásul vétele. Fontos, mert meg kell értenünk, hogy e könyv minek nem szánt írás, és minek szándékolt, az ÚR akarat szerint. Ez a könyv

- nem a végső idők kinyilatkoztatása - bár sok szó esik ezekről itt;
- nem egyházszakokról szóló kinyilatkoztatás - bár kapunk adalékokat;
- nem jövőbeli események leleplezése - bár ilyet is tartalmaz;
- nem olyan kinyilatkoztatás, amely sok-sok információt akar nekünk adni;
- nem egy részletes időterv az utolsó eseményekkel kapcsolatban.

Bár sok minden megtalálható ezekből e csodás könyvben - de nem ez volt a cél. Ez Jézus kinyilatkoztatása! Jézus írja neked (Jánoson az Ő eszközén keresztül), és Őrá, Jézusról szól. Őtöle van és Őrá mond el lényeges dolgokat.

Ez a JÉZUS kinyilatkoztatása.

János apostol nagyon fontosnak tartja leírni, hogy hol volt akkor, amikor ezt az üzenetet kapta magától Jézustól. **Patmosz szigete a helyszín.** (9) Mit kell tudni erről a helyről?

Először is, hogy nem központi fekvésű hely. A világ végének is nevezhetnénk.

Azután, Patmosz a Római Birodalom büntető szigeteként szolgált. Ide száműzték János apostolt, mint minden politikai elítéltet. Tehát amellet, hogy jó-

formán ki van vetve a világból, mégis nagyon közel van azokhoz, akik Jánost büntetni akarják azért, mert Krisztus mellett kiállt. Ő nem élvezhette e távoli szigetet úgy, mint a „békesség szigétét”. Fogta, szorította őt itt Róma, olyannyira, mintha csak egy saroknyira lett volna tőle...

A Jelenések könyve Jézus személyes levele hozzád. Nem csak egy nagyívű, a történelmet magasból szemlélő írás - hanem neked szóló személyes, prófétai üzenet is! És Jézus Krisztus azért írta neked is ezt a levelet, mert tudja, hogy néha te is úgy érezheted magad, mint aki „az Isten háta mögött van...” Mint aki magára maradt a problémájával! Mint akivel senki sem törődik, mint akinek senki nem is tudna segíteni, mint akinek nem is akarnak segíteni... Magadra vagy hagyva a senki szigeten... De lehet, hogy éppen a börtönsziget-érzet lesz úrrá rajtad: úgy érzed, hogy nem tudsz szabadulni egy komoly vagy sok-sok kis problémából, mert lehetetlen kijutnod jelenlegi helyzetedből! Börtönben vagy...

Jézus ebben a helyzetben, ezen a helyen, a te Patmosz-szigeteden jelenik meg neked, és szólít meg téged!

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Gyülekezeti hírek:

Alhambra, Detroit

Boliviai úti beszámoló

Spurgeon: Ha már megtaláltad,
ne keress tovább!

Távol és mégis közel: Délvidék

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 215-1910 Pandosy Street
 KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Avenue
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Szép nyár van mögöttünk. Szövetségi és gyülekezeti alkalmainkról most sem felejtünk el beszámolni olvasóinknak. Kérjük, hogy ne csak figyelemmel kísérjék gyülekezeteink életét és szolgálatát, hanem imádságaikkal is. A közgyűlésünk igei szolgálatának a Jelenések könyve igéi adtak alapot. Az első igehirdetést *Steiner József* debreceni lelkipásztor tartotta, melynek írásos változatával kezdjük, és a következő számokban talán folytatjuk e tanítások közlését.

Három rendkívüli misszió-munkát ismertet egy-egy írás: *Cserepka Barnabás* és fiatal társai Bolíviai munkáját; az idősebb testvéreink által jól ismert *Ruth Wright* misszionárius újabb szolgálatáról, valamint *Csiha Márton* testvér magyarországi missziójáról, melyet részben szövetségünk is támogat.

Távol és mégis közel rovatunkban *Nyúl Zoltán* testvérék örömét osztjuk meg olvasóinkkal. Házuk épülőben, s hamarosan beköltözhet a család a felújított régi-új házba. A *Nyúl* testvér köszönetét is tolmácsoló írással kapcsolatban szövetségünk elnöksége nevében is megköszönöm a gyülekezeteinknek, hogy szövetségi felhívásunknak engedve kivették részüket a támogatásból. A következő közgyűlésünkön részletes kimutatást is adunk az adakozásokról.

Mátrai Irma testvérné újabb írásával kapcsolatosan (Hatásos imaélet) imád-

ságra is buzdítom olvasóinkat: *Mátrai testvérné* szemtműtéten esett át néhány hete, *dr. Cserepka Margit* testvérné főlépülő stádiumban, rehabilitációs gondozásban részesül, *Kulcsár Sándor* lelkipásztor testvér is gyógyszeres kezelésben részesülve várja, hogy felépülve újra visszatérhessen szolgálatába, a *Kelownai Gyülekezetbe*. Az énekíróval együtt hisszük, hogy „*az Úr meghall imát; jóvoltá ez, nem érdem.*” (szerk)

**IFJÚSÁGI KONFERENCIA
NEW YORK**

Szeretettel meghívjuk
 gyülekezeteink fiataljait az október 11-13-án megrendezendő ifjúsági találkozóra, aminek a mottója:
 Identity Theft - Exploring
 Christian Identity.

A vendéglátás zökkenőmentes lebonyolítása érdekében kérjük, hogy mindenki jelezze részvételi szándékát szervezőinknek, legkésőbb szeptember 15-ig a következő e-mail címre:
hungarianyouthconference2013@gmail.com

**Hálaadónapi célgyűjtésünk
 tárgya az új torontói imaház.
 Segítsük építkező testvéreinket!**

Az előző számunkban fényképes beszámolót közzeltünk a nyári **gyermek és tini táborozásról**, amire Rámában került sor, július elején. Örülünk annak, hogy gyermekeink közül többen is írtak tábori élményeikről. Egy később érkezett beszámoló nagyobb részével (lapunk utolsó oldalán), és a sok-sok kép közül legalább még egy csoportképpel most is visszaemlékezünk azokra a szép napokra.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

KITARTÁSUNK ÉS HŰSÉGÜNK ALAPJA JÉZUS

folytatás az 1. oldalról

Mit mond? Ez is nagyon fontos kérdés.

1. Először is, **Jézus azt mondja neked, hogy nem létezik olyan hely, ahol ne lennél az Ő szemei előtt.** Néha ez a legnagyobb problémánk, hogy úgy érezzük, magunkra vagyunk hagyatva... Hogy senki sincsen körülöttünk... Hogy az én ügyem, az én problémám teljesen rejtve marad... Hogy engem és az én nyomorúságomat senki sem látja... Jézus azt mondja neked, hogy nem létezik olyan hely, ahol ne lennél az Ő szemei előtt.

Ő az első és az utolsó. Mindig is az volt, mindig is az lesz. És mindenhol és minden helyzetben veled van. **KITARTÁSUNK ÉS HŰSÉGÜNK ALAPJA JÉZUS.**

2. **Jézus azt mondja neked, hogy nélküle nem tudod megoldani életed problémáit,** egyedül nem tudod hordani a rajtad nyugvó terheket! Nem a gyengék mankója a hit! Jézusra szüksége van gyengének és erősnek egyaránt!

Ezért üzeni Jézus az öregedő Jánosnak, hogy nem lesz képes túlélni a szigetet Önélküle! Akkor sem, ha ő a tapasztalt, a sok mindenben átment, a Jézustól személyesen tanult apostol... Ezért üzeni neked is Jézus, hogy szeretne kézzel fogható segítsége lenni életednek! **KITARTÁSUNK ÉS HŰSÉGÜNK ALAPJA JÉZUS.**

3. **Jézus azt mondja neked, hogy Ővele minden lehetséges!**

Sok problémáról hallottam már lelkigondozói beszélgetések során a 15 év alatt, amióta az Urat szolgálom, és kivétel nélkül beigazulni láttam ezt az állítást: *"a világon minden probléma megoldható, vagy Isten kezébe helyezhető."* Addig persze nagyon sokat toporzékolunk, kétségkedünk, reménytelenkedünk...

Mert ez az élet nem egy biztonságos terep. A legkülönbözőbb és legszomorúbb dolgok történhetnek meg – és meg is történnek olykor. És amikor éppen velünk történnek meg, akkor úgy érezzük: itt a vég. Ebből nincsen kimenekedés...

Baj van elég – de véletlenül sem az a célom, hogy rossz kedvre hangoljak! Éppen ellenkezőleg: azért kell belenézniük ebbe a kútba, hogy a tükröződő napfényt is megláthassuk az alján!

4. Jézus vigasztalásának lényege – és a Jelenések könyvének célja –, hogy segítsen magasabb perspektívából nézni az életre, benne saját életedre is! **Ő ma**

azt üzeni, hogy az élet sokkal több, mint amit most tapasztalsz! Te most túl közről nézed... Jó lenne krisztusi perspektívára szert tenni: mert **KITARTÁSUNK ÉS HŰSÉGÜNK ALAPJA JÉZUS.**

Ez a levél nagyon személyes üzenetet tartalmaz számunkra. Olyan dolgokra tanít, amelyek **segítenek nekünk abban, hogy működjön az életünk** – egy olyan korban, ahol oly sok minden omlik össze... amikor sarkából fordul ki a világ.

Amikor János ott volt a száműzetésben, amikor a világ végén találta magát, amikor el volt szakítva barátaitól, hitestvéreitől – amikor a leginkább úgy érezhette, hogy magára van hagyva, és Isten sem segít neki – pontosan ekkor volt szüksége arra, hogy Jézus segítsen neki magasabb perspektívából látni az életét!

- Hogy meglássa a győzelmet, ami éppen akkor vereségnek látszott.

- Hogy megértse, hogy nincsen itt a vég.

- Hogy megtapasztalja Jézus Krisztus szeretetét.

Néha szükségünk van arra, hogy mennyből jövő látást nyerjünk, mert anélkül nem megy.

Jézust kell hallanunk akkor, amikor a nyomás jön életünkre. Figyelnünk kell rá, amikor elmagyarázza nekünk, hogy amin most megyünk keresztül, az rövid és közel sem annyira jelentős – ha az egész életünk jelentőségének perspektívájából nézünk rá. *(A hitetlen szív mindig okoskodik. Csak a körülményekre tekint, és kihagyja Istent. A hit, éppen ellenkezőleg, csak Istenre tekint és figyelmen kívül hagyja a körülményeket. - C. H. Mackintosh)*

Vagyis, életed nem a jelenlegi problémáidról szól! Legyen az anyagi, egészségügyi, munkahelyi vagy családi problémák tömkelege. Vagy az új munkaévtől való félelem a jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben.

Persze az Úr nem azt mondja, hogy hagyjuk figyelmen kívül ezeket és meneküljünk valamilyen álomvilágba! Álomvilágba, amit mondjuk a drog, az ital vagy éppen önbecsapó vallásosság adhat meg nekünk. Az Úr ezt mondja nekünk: inkább lássatok meg engem! És lássátok meg, hogy végül nem erről fog szólni az életetek!

A 3. vers így szól: *„boldog, aki felolvassa és akik hallgatják ezeket az igé-*

ket!” Az első századi gyülekezetekben egy testvér olvasta fel, a többiek hallgatták. Boldogok vagyunk - mert olvashatjuk - és most is hallgathatjuk ennek a könyvnek Igéit!

Testvérem, nem lehetsz olyan elhagyott helyen, elfelejtett börtönszigeten, nem terhelhet olyan probléma, ahol és amilyen problémában Jézus ne mondaná neked: *„én veled vagyok, és segíteni akarok neked! Meg szeretném láttatni veled az életedet, ahogyan én látom!”* **KITARTÁSUNK ÉS HŰSÉGÜNK ALAPJA JÉZUS.**

A 16, 17, 20. versben **Jézus jobb keze** kerül említésre. A Szentírás nyelvezetében a jobb kézben tartás a teljes uralmat jelképezi. Jézus jobb kezében tartja a teljes világot. Ő az Ura a történelemnek. Amit ez a jobb fog, az biztosan van tartva! Az Isten kezében van. A 17. versben ugyanezt a kezet Jézus kinyújtja, és rám helyezi...

Pontosan akkor, amikor Jézus távolinak, sőt elérhetetlennek tűnik, akkor ezt mondja: *„ismerem a helyzetedet! Tudok a problémáidról. Téged is a kezemben tartalak! Itt vagyok. Veled vagyok akkor is, ha neked távolinak tűnök. Itt vagyok veled a nehézségekben, a bajokban és rád teszem a jobb kezemet! Azért vagyok veled, hogy megmutassam, hogyan juthatsz keresztül a nehézségeken, amelyekben most részed van.”*

Azt kívánom, hogy Jézus felénk való megnyílásának legyünk olyan jó fogadói, mint János, és éljük át Isten szabaddítását mindabban, amit a kezébe helyezünk.

Ő várja is, hogy átvegyük a Tőle jövő üzenetet. Ne zavarjuk el az üzenet hozóját, ne dugjuk be fülünket! En ma erre a döntésre hívok mindenkit, aki úgy van ma itt, hogy eddig nem váltott üzenetet, nem beszélgetett Jézussal. Ő téged is vár, és neked is küldi ezt az üzenetet. Ne éld tovább életedet az Ő szeretetének és támogatásának elfogadása nélkül! Gyere elé bűneid megbánásával, megvallásával – és Ő örömmel fogja ezeket eltörölni az életedről. Szeretne veled lenni és megsegíteni mindabban, amiben vagy. **Ővele minden lehetséges!** Legelőször is az újjászületett élet, amely az Ő ajándéka a megtérő ember számára.

Nyisd meg az Ő üzenetét – fogadd el hívását! *Ő ezt szeretné – már csak rajtad áll* – tehát, így legyen! Ámen.

Steiner József lp. igehirdetése a Ráma Táborban, 2013. június 28-án, rövidítve

ÁHÍTAT

SZERETLEK URAM!

“Szeretlek, Uram, erősségem! Az Úr az én köszálom, váram és megmentőm, Istenem, kösziklám, nála keresek oltalmat, pajzsom, hatalmas szabadtóm, fellegváram!” (Zsolt 18:2-3)

Egy ilyen fontos hálaadó zsoltárhoz, mint a tizenharmadik is, fontos jól eltalálni a kezdőhangot. Természetesen, most nem a hangmagasságra gondolok, hanem arra a lelki “hangszínre”, ami szárnyat adott ennek a gyönyörű éneknek. A zsoltár címe, és a Sámuel második könyvében leírt történelmi háttér ismerete is fontos, hogy megértsük az üzenetét: “Dávidé, az Úr szolgájáé, aki akkor mondta el ennek az éneknek a szavait az Úrnak, amikor valamennyi ellensége hatalmából és Saul kezéből kimentette őt az Úr.”

Szabó Andor könyvéből (“Lábam előtt mécses a te igéd”) idézek egy bekezdést, ami Dávid megtapasztalásait, melyek nyomán megszületett ez a vers, nem kevésbé költői módon összegzi: “Isten elindult, hogy szolgáját megszabadítsa. A meghajlított egek, mint valami lépcső, úgy igazodtak lábai alá. A vihar és a földrengés, a vulkánkitörés, s a félelmetes szél tudatták jelenlétét, de el is rejtették őt. Ezután egy lenyúló erős kéz, az ő keze ragadta meg szolgáját; kimentette és tágas térre állította. Isten szabadításának, a szó etimológiája szerint is, ez a jellemzője.”

Vannak életesemények, melyek bár hétköznapiak, sőt durván földhöz kötöttek, valójában “más szinten” játszódnak. Mondjuk is olyankor, hogy “szinte megnyílt alattam a föld”, vagy “a torkomban a szívem.” Máskor? “Úgy éreztem, szétrobbanok”, vagy, „meghűlt bennem a vér.” Megint máskor, magukkal ragadnak bennünket az események, és szinte a fellegekig repítenek. Nem túlzunk, pontosan úgy érezzük - Pál apostol szavaival élve: “nem test és vér ellen van tusakodásunk”. Hajszoltságában, a leírhatatlan félelmek idején, erejét meghaladó támadásokat érzékelt Dávid. A győztes csaták és a véletlenszerű megmenekülések is azt éreztették vele, hogy nem ura a helyzeteknek. Felajzott lelkülettel veszi kezébe a lantját. Még liheg a futástól -- és íme, az első sor: “Szeretlek, Uram, erősségem!”

Gigászi küzdelmekben tisztult le benne valami Istentől, és ez adja meg

a zsoltár helyes kezdőhangját. Mikor máskor tanuljuk meg azt, hogy Isten “szeretnivaló”, mint amikor egyetlen kapaszkodóként jelenik meg a körülöttek tájékozó esemény-tengerben az Ő biztonságot kínáló jelenléte, akárcsak egy hatalmas köszikla? Pajzsként ránk boruló jelenlétében védve, teljes biztonságban vagyunk a közvetlen veszélyek között is. Utánam is nyúlt már úgy, hogy később tudtam meg: szabályos mentési akció volt az; tényleg Isten vette kezébe az ügyemet.

Ki, vagy mi más érdemli meg így a szeretettedet? “Szeretlek Jézusom, tudom, enyém vagy, E világ örömet nékem már nem ad...” - mikor énekeltél utoljára ilyent, de a szívedből ám? Jó irányba vonzódsz? Vágyakozol egyáltalán arra, hogy végre szerelmet vallj a Valakinek, Aki nagyobb nálad, Akivel nem lehet visszaélni, Akit hódolva szerethetünk csak, hiszen a szerethetősége is kegyelem? Igen, Isten szeretése a legeslegnagyobb kegyelem!

— Magasztaljuk Istent, mert biztos erősség és oltalom életünk minden helyzetében!

Novák József

KEDVES ELŐLJÁRÓ TESTVÉREK!

“Viseljetek gondot magatokra és az egész nyájra, amelyben a Szentlélek felvigyázóvá tett titeket, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.” (ApCsel 20,28)

Mivel a Szentlélek nem véletlenül foglaltatta bele Lukács második, nyilvános beszámolójába az apostol szavait, én is nyilvánosan írok nektek.

Gyülekezetünk megmaradása a nyelvileg és ethnikusan más/idegen közegben, 105 év után is, a Szentlélek munkája. Aki létrehívta a gyülekezetet, megmaradásáról is gondoskodott az évtizedek során. Gondoskodásának egy része abban állhatott, hogy mindig talált és formált magának olyan vezetőket, előljárókat, akik által vigyázott népére. Ezek nem annyira különleges emberek voltak – képességre, rátermettségre nézve, hanem inkább figyelmesek és engedelmeseek.

Most ti vagytok azok, akiket elhívott, és ebben a gyülekezetben, ezzel a feladattal megbízott.

Amikor megköszönöm, hogy a rátok bízott feladatot jól elvégeztétek, arra

kérlek benneteket, hogy alaposan vizsgáljátok meg ezt az ígét, s ennek során állapítsátok meg, hogy nektek is szól-e, nektek is üzen-e azon keresztül az Úr, vagy csak a lelkipásztornak. Én azt hiszem, hogy az efézusi előljáróknak címzett sorok nektek is szólnak.

Három dologra hívom fel a figyelmezteteket a köszöneten túl.

Ahol szolgáltok, ahol az Úr feladatot bízott rátok, az a helyi gyülekezet. Ne ijedjétek meg ettől a nagy szótól: „Isten egyháza” - az ott álló „eklézsia” szó a kihívottak itteni, helyi közösségét jelenti; és az természetesen az Istené. Az „egész nyáj” nem a „nagy baptista egyházra” vonatkozik, hanem egyszerűen az ebben a gyülekezetben élő testvériségre.

Azután figyeljétek meg, hogy a gyülekezetéről, vagyis a mi gyülekezetünkéről azt mondja Pál, hogy azt tulajdon vérével szerezte Jézus Krisztus. Értékét, súlyát, jelentőségét elsősorban ez határozza meg. Miután létrehozta (megszerezte), gondoskodott arról, hogy ott megtérések legyenek, s oda beépülhessenek a Krisztus drága vérén már megváltott (máshonnan, például az óhazából ide települt) gyermekei.

Végül: Az apostol azt kéri az előljáró testvérektől, hogy a Krisztus drága vérén szerzett gyülekezetben úgy munkálkodjanak, mint akik tudják, hogy az ottani feladatot a Szentlélek bízta rájuk. Gyülekezetünkben a Szentlélek most benneteket terhel meg ezzel a csodálatos – könnyűnek éppen nem nevezhető – feladattal. Nem ti bízátok meg magatokat, hanem a Szentlélek választott ki benneteket erre a feladatra – a gyülekezet korábbi döntése által. Feladatokat elvégzését ugyancsak a Szentlélek kéri számon tőletek. Most még nem számon kér, hanem biztat; egyenlőre segít, egyenlőre emlékeztetve kér: „Viseljetek gondot magatokra és az egész nyájra...”

Örülök, ha az apostol kérését személyesen nektek szólnak ismeritek fel. Végezzétek szolgálatotokat örömmel, sose feledve, hogy a Szentlélek bízta azt rátok!

Lelekipásztortok (Herjeczki Géza)

“A sáfároktól pedig egyébként azt várják el, hogy mindegyik hűségeseznek bizonyuljon.” (1Kor 4,2)

“És hálát adok annak, aki engem megerősített, a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, hogy hűnek ítélte, és szolgálatra rendelt.” (1Tim 1,12)

HARMADIK BOLÍVIAI MISSZIÓS UTUNKRÓL

2013. augusztusában harmadszorra kaptunk lehetőséget Istentől arra, hogy Bolíviába, missziós utazásra menjünk. Visszatérni Bolíviába, számomra több, mint egy élmény; sok emlék fűz ehhez a gyönyörű országhoz.

Augusztus 2-án indultunk Kanadából: *Jessie és Reuben*, a gyerekeim, *Emma Bangean*, *Virág Gál* és jómagam. Másnap, pénteken érkezünk Panamába, ahol *Dr. Norbert Gál* csatlakozott a csapathoz.

A következő állomás a Santa Cruz-i repülőtér, majd szombaton reggel utazásunk végállomása, Cochabamba. A repülőtér nagy vendégszeretettel vártak és fogadtak a bolíviai hívő családok és barátok. A köszöntésük során éreztem a szívükben az országuk, városuk, népük iránti szeretetet, és azt a várákozást, hogy rajtunk keresztül Isten valami csodálatosat fog cselekedni. Ugyanakkor hozták a ruhájukkal az őserdő illatát, ami mindig megdobogtatja a szívemet - valahogy otthon érzem magam ebben a milióban, együttérzéssel vagyok a bolíviai emberek iránt.

A *Baptista Misszió Központban* (UBB) reggeliztünk, imádkoztunk az előttünk álló munkáért, hálát adtunk Istennek a csoport védelméért, utazásért, és miután mindenki megtalálta a szobáját, elhelyezkedtünk, lepihentünk a fárasztó utazás után. Délután a bolíviai gazdák piacának meglátogatását terveztük, bemutattuk a csoportnak a bolíviai emberek sokszínűségét, temperamentumát, amit a piaci légkör zajos zsvaja hitelesen tükrözött vissza. A csoport nézelődött, és azon csodálkozott, hogy ebben a színes és lármás kultúrában mégis minden állampolgárnak megvan a szerepe és a helye. Ezen a délutánon egy kis kaland is megszínezte a napunkat, a lányok adrenalin szintje is emelkedett, de Isten megvédte azt a pénzüsséget, ami a misszió számára volt félretéve.

Hirtelen egy mély együttérzés és irgalom ébredt bennem, látva azt a körülményt, ahogy a mindennapi betevőjükért harcolnak ezek az emberek, másrészt éreztem, hogy nagy szükség van Isten kegyelmére, hogy a bolíviai nép meghallja Isten hívó szavát. Hogy a szegényeknek öröm legyen mondva, hogy a megtört szívűek meggyógyuljanak, hogy a foglyoknak szabadulás legyen hirdetve, és a megkötözötteknek megoldás. Tudtam a szívemben, hogy Isten cselekszik Bolíviában is.

Este vacsorára voltunk hivatalosak egy bolíviai testvérünk, *Carmen Montecino*hoz. Jelen volt az egész család, a gyerekek. Finom vacsorával fo-

gadtak, bemutatták nek is a bolíviai, egyszerű emberek vendégszeretetét és egy nagyon kedves estét töltöttünk együtt.

Vasárnap reggel a *Cochabamba-i Első Baptista Gyülekezetben* vettünk részt az istentiszteleten, ez a legöregebb baptista gyülekezet a környéken. Ebben a templomban jártam gyerekként, ameddig a Carachipampa-i hívő iskolában tanultam. Ezen a vasárnapon az istentisztelet alatt megtapasztaltuk a hívők ragaszkodását Istenhez, lelki életük mélységét.

Ezután még egy másik gyülekezetbe (*Muyurina Baptist Church*) is eljutottunk.

Biztosan ismert sokak számára *Cochabambában a Jézus szobor*, amely a környék látványosságához tartozik, egy dombon helyezkedik el. Ide mentünk fel a csoporttal, és lehetőségünk adódott fentről, a magasból is imádkozni a városért. Örömmel szolgált az idős vak hölgy énekét hallani, aki a dombon tartózkodik minden nap és örömmel és hálával a szívében énekel, és vakon is többet lát Istenből, az Úrnak a szépségéből, mint egy olyan ember, aki kényelemben, a maga megszokott komfortjában éli a világát.

Hétfőn reggel a szeminárium igazgató, *Emigdio Visaga* vezetésével meglátogattuk a szemináriumot, megnéztük a munkát, hogyan újítják és bővítik a nagy *Baptista Szemináriumi Egyetemet*, ami a jövőben a legnagyobb szemináriumi egyetem lesz. Este *Dr. Rev. Jaime Goytia* családjához voltunk hivatalosak, kávéra és süteményre. Ez a lelkipásztor a bibliatársulat vezetője, és egykor *Cserepka János* legközelebbi bolíviai barátja volt.

Kedden reggel 7 órakor indultunk *Chaparera*. *Dave Vargas* testvér talált nekünk egy mini buszt, amelyikkel bevittek Chaparera, ez a falu az őserdőben terül el. Késő délután érkezünk meg a Villa tunari-ba, ahol már ebédre vártak.

A Chapare-i kórházban bemutattuk *Dr. Norbert* és *Virág Gált*, ők ettől kezdve a kórházban tevékenykedtek,

kezelést végeztek sok betegen. Két-három alkalommal lehetőség adódott arra, hogy a kórházban imádkozzunk és biztonyságot tegyünk a betegeknek.

A csapat többi tagjaival felmértük a munkát, amit folytatni kell. Nagyon sok munka várt ránk. Festést, takarítást végeztünk, pálmát és braziliai almafát ültettünk. Néhány gyülekezetből tagok ebédre kedveskedtek, és segítettek a munkában is. Nagyon kedvesek voltak a bolíviai asszonyok, a lányokat felöltöztették tradicionális ruhában. Csütörtök délután egy kirándulást szerveztünk a folyóhoz, hajókáztunk, halásztunk. Este egy kis izgalom érte a fiatalokat: a megígért taxis nem jött utánunk. A lányok már féltek az őserdőben, tüzet kellett rakni, majd egy odavalósi, gyülekezeti tag vitt vissza a szálláshelyünkre.

Pénteken meghívtak egy nagy, a fiatalok által szervezett összejövetelre, a *11-es Kilométer Gyülekezetben*, amit *Cserepka János* lelkipásztor alapított 45 évvel ezelőtt. Nagyon jól éreztük magunkat, imádkoztunk, énekeltünk a fiatalokkal, éreztük Isten és a Szentlélek erejét. Az összejövetel után a fiatalok lementek a folyóra, a felnőttekkel pedig kimentünk a faluba, ismerkedtünk a helybéliekkel, *Jessie Cserepkát* és *Ema Bangeant* népviseleti ruházatba öltöztették, amit a lányok büszkén viseltek, megmutatva ezáltal az ott lakók felé az együttérzésüket.

Szombaton egy nagyon hosszú és mély tárgyalást folytattunk a gyülekezeti vezetőkkel. Megbeszéltük a problémákat, kértük a gyülekezet vezetőit, hogy imádkozzanak, hogy Isten akarata teljesüljön Chaparen, és problémák oldódjanak meg. Vasárnap ismét a *11-es Kilométer Gyülekezetben* voltunk és este *Quarenta Rollos Baptist Churchben* szolgáltunk Isten előtt dicsérettel, imákkal. Sok helyről érkeztek lelkipásztorok, egy búcsúvacsorát is rendeztek a mi tiszteletünkre.

Hétfőn reggel, telve élménnyel, örömmel a szívünkben, és azzal a vággyal indultunk vissza a csapatunk Kanadába, hogy ide még visszatérünk.

Hálás szívvel köszönjük a támogatókat, amit imában és anyagiakban kaptunk, és kérjük, hogy továbbra is támogassák ezt a misszió munkát. Köszönjük szépen!

Barnabás Károly Cserepka

PALM BAY

Július 28-án villám látogatást tettünk, a Palm Bay-i Bethesda Baptista gyülekezetben.

Denzel Alexander lelkipásztor és a testvériség nagy szeretettel fogadtak bennünket. Imával kezdődött az istentisztelet, azután bőven volt ének; jó volt bekapcsolódni a gyülekezeti közösségbe. A prédikáció témája *"Enemies of the Spiritual Life"* volt. A lelkipásztor testvér kiemelte, hogy mennyire fontos az imádkozás és a résen levés minden életszakaszban, még idős korban is.

Efézus 6:12 alapján szólt az ige. *"Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonyság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak."*

Jó volt látni, hogy kitartóan végzik a szolgálatot, és ott vannak az imaházban. Hadd említsek meg néhány testvért, akikkel öröm volt újra találkozni: *Kish Ethel* testvérnő, *Janka néni*, *Szabó Zoltán* és kedves felesége és nem utolsó sorban özvegy *Biró Katalin* és *Selpál Jolán*.

Kish Ethel testvérnő elmondta, hogy nagyon sajnálja, hogy gyengesége miatt már nem vállalja a hosszú utazást, és nem tudott eljönni a nyári konferenciára. Ez volt az első alkalom amiről hiányzott, több évtizednyi részvétel után.

Nagyon jó emlék volt számunkra a Palm Bay-i látogatás; sokáig vissza fogunk emlékezni erre az alkalomra.

Ne feledkezzünk meg imádkozni a távolban élő floridai testvéreinkért tudván, hogy sokat tettek az Úrért és Szövetségünkért. Istené legyen a dicsőség, hogy minden generációban vannak testvérek, akik tovább adják a Jó Hírt – így jutott el hozzánk is, az Ő kegyelméből.

Balla Zsigmond és Éva

ALHAMBRA

Isten kegyelméből sok szép eseményben volt részünk a nyári hónapok folyamán.

Július 14-én az összejövetel a rámai táborból haza érkező fiatalok beszámolójával kezdődött. Elmondták élményeiket, és azon dolgokat, amelyek különösen is megérintették őket. Ezt követően *Sramkó Károly* testvért köszöntöttük

Augusztus 18-án ünnepeltük *Balla Erzsike* bementését. Az imaházban kezdődött az alkalom, nagyon szép énekekkel. Azt követően *Erzsike* bizonyosságot tett életében a legnagyobb csodáról, hogy Jézus meghalt érte. *Erzsike* videót is készített arról, hogy

100. születésnapján. *Novák testvér* a Századik Zsoltárt olvasta fel, kiemelve Isten örökké való kegyelmét és bűnbocsátó szeretetét. *Károly bácsi* és szorgalmas segítője *Éva néni*, ha tehetik vasárnaponként ott vannak az imaházban minden fizikai gyengeség és fájdalom ellenére is. Az istentisztelet után az udvaron közösségi délután volt, finom ebéddel és jó beszélgetésekkel.

Augusztus 11-én istentisztelet után került sor a második gyülekezeti piknikre, ahol *Halász Emiliától* búcsúztunk, aki ősztől a Texas-i Baptista Baylor Egyetemen folytatja tanulmányait.

1. *Novák József* lelkipásztor köszönti a 100 éves *Károly* bácsit. 2. A fiatalok asztala a második gyülekezeti pikniken. 3. *Novák* testvér útravalóval látja el *Halász Emiliát*. 4. *Balla Erzsike* családja körében. 5. Közös ének az óceán partján.

DETROIT

Bemerítés Detroitban

Gyülekezeteink vitalitásának két nagyon fontos mutatója az, hogy születnek-e gyermekek a közösséghez tartozó családokban és, hogy vannak-e olyanok, akik a bemerítés aktusával elkötelezik magukat nem csak az Úr követésére, hanem az Ő egyházának építésére is itt a földön.

Tavaly két (mostanra már az istentiszteleteken "aktívan" résztvevő) kisgyermekkel gazdagodott gyülekezetünk, ez év áprilisában pedig három fehér ruhás tett bizonyosságot arról a hitvalló kereszttségben, hogy a Krisztus testének tagjává válnak.

mit jelent számára hívő keresztyénnek lenni. *Novák testvér* az Ézs 49:6 és Ján 8:12 alapján hirdette az igét az *Élet Világosságáról*. Az istentiszteletet követően a Balla család vendégül látta a gyülekezetet. A finom ebéd után a tengerparton folytatódott az ünnepély. Az alhambrai gyülekezet életében először került sor bemerítésre az óceánban.

Az Úr áldását kívánjuk mind fiatal, mind idős testvéreink részére.

Őri Kulcsár Ibolya

Egyediek és meghatóak a bemerítési ünnepélyeink, egyrészt mert hitünk szerint mindenki csak egyszer merítkezhet be, másrészt, mert az épp alámerítkező és bizonyosságot tevő ünnepelekkel együtt a család, gyülekezet újra és újra átéli az eltemetetés és az új életre való feltámadás átformáló csodáját. Ünnepségünk különlegességéről tanúskodott az is, hogy a máskor üresen tátongó padsorok mind megteltek a közeli (református, pünkösdi) és távolabbi gyülekezetekből (Toronto, Chicago, Cleveland) érkezett vendégekkel.

Középen: Az ablak-kereszt tükörképe a bemerítő medence üvegfalán, amint Herjeczki testvér bemeríti Norbertet.

Püsök Dániel torontói lelkipásztor igei szolgálatában a keresztség gyakorlatának eredetéről, szükségességéről, szimbolikájáról tanított. Jézus több mint kétezer évvel ezelőtt állított követendő példát a majdani Krisztushívőknek, amikor a Jordánban János által bemerítkezett. Később bekövetkező keresztáldozata a keresztség jelen-téséhez és jelentőségéhez még mélyebb

dimenziókat kapcsolt. Ahogyan Ő eltemetettét majd feltámadt a halálból, a hullámsírba merítkező hívő is eltemeti az őembert és új életben járásra, az örök élet reményére "támad" fel.

A bemerítkezők, *Bancsov Henrietta*, *Erdőközi Norbert* és *Mikó Ibolya*, meghatottan és lelkesen ismertették a gyülekezettel Krisztus melletti döntésük körülményeit, lelki fejlődésük eddigi útját és azon elhatározásukat, miszerint a síríg hűségeseik maradnak Megváltójukhoz. Mindhárman hallották már gyerekkorban az Igét, de míg Hanni és Norbi fiatalok, majdnem gyerekként válaszolt a hívásra, addig Ibolya döntéséhez hosszabb út vezetett. Az elvetett mag mindhármuk szívében kicsirázott és szárba szökken a megfelelő időben! Hálásak vagyunk mindhármukért!

A vendég énekesekkel kibővült kórus énekei, fúvósnygyesünk zenészei, vendég szolgálattevők bizonyosságtételei gazdagították ünnepi istentiszteletünket, majd az együtt elköltött ebéd időt és keretet biztosított arra, hogy az egymással ritkán találkozó testvérek, ismerősök szót váltsanak.

Köszönjük azok áldozatkésztségét, akik bevállalták a hosszú utakat azért, hogy örömmel osztozzanak, s kívánunk a frissen bemerítetteknek éberséget, erőt és kitartást lelki harcaik megküzdéséhez!

Kerekes Irénke

I was saved one Sunday at my English church when I was in Middle school. I felt God really working on my heart and felt at peace for a couple years up until I hit High School. I felt the temptations and went through the problems a lot of teenagers go through during those years, and felt myself growing further away from God. It wasn't until the last few years that I really felt that I needed a change in my life, and I started to really study my devotions and I felt the need to be different from my friends and others around me. I know that I'm on this earth for a reason, and a big job of mine is to be a strong influence to those around me. I wanted to become baptized because I knew that it was the next step in my relationship with God and I want to be held accountable for my actions and stay on the right path. I know I will stumble and I know that there will be hard times but I also know that I'm where God wants me to be and that He will help and lead me along the way.

Henrietta Bancsov

A LETTER FROM RUTH WRIGHT

Dear Friends,

On July 23rd I went to Pioneers Headquarters in Orlando, Florida to investigate a position on the Mobilization Team as a Missions Mentor. After a few days I knew in my heart that God had something else in mind for me. The reason for this is because the position involved much data entry and a lot of IT skills that I do not have in the depth needed.

So, I went back to my room and called several prayer partners to pray for me and sought the Lord for His direction.

Within a very short time He reminded me of "My Passion," which is building relationships with people and trusting the Lord to open their hearts to the Gospel. My thoughts were, "I have been doing this for the past 21 years and loved every minute of it and now believe He is directing me to go back to Virginia and continue doing that, but without the ESL component." It is my deep desire to develop a ministry to International Women in Northern Virginia. The leaders of Pioneers have agreed that this is the right ministry focus for me. I will serve under the Area Regional Leader of Pioneers for US-based ministry and will report to him.

As I start this ministry, my plan is to visit a few area ESL programs and make myself available to upper levels class students. This will give an opportunity to see where I can be of assistance to them and start meeting with them one on one.

Presently, I regularly meet with three women from the Middle East. This is what happened this past week. One said that there is "no hope" for her in her faith, but when asked if she was happy to go through life with "no hope," she said, "Of course not." Then I introduced her to the One who gives us hope and a smile came on her face. Another told me just before she left that Jesus had spoken to her and said He would help her. She replied to Him, "If you are real, show me." I will be spending time with her

in the Word. Lastly, one said, "I have a Bible and I know that God has a Son and His name is Jesus." With that, she was afraid to say any more.

It is amazing to me that I went all the way to Orlando to find out what my next assignment would be from the Lord. It wasn't what I thought and it never entered my mind prior to my trip to Florida. All I can say is that God is good and I am excited how He will continue to lead.

I am attending a new church called Heritage Fellowship Church and will also help in their Missions Program. In addition, I will meet with any Pioneers appointees in my area as there is opportunity. I have already met with a young woman from Korea who is preparing to go to Eastern Europe in September. It was an encouraging time of fellowship and prayer.

Lastly, Pioneers has asked me to accompany a staff member to Lancaster in September to meet with some retirees who live there. These folks are from a mission agency that merged with Pioneers and many have served the Lord for 40 years in North Africa and the Middle East. It will be a time of encouragement for all.

Thank you for lifting me up in prayer – especially pray for these whom God has sent to me. Should God lead you to help in my support fund, then I would be most appreciative and thankful.

Ruth ruth_s_wright@yahoo.com

Dear Friends and Family,

I'm in HUNGARY! And the battle is raging here! I arrived to Budapest on the 4th of July. George Suhai (Gyuri) and my brother (Balázs) were waiting for me at the airport. ... The Lord has been very gracious to me as He has blessed me with a new church family (Esztergom Peace Baptist Church), an apartment and a car! It's been only a few days and I already love to be here.

I see more and more opportunities to serve in this area. I already went helping at Nagysap (a church plant of Esztergom Baptist church) with an English camp this past week, and the people there were very excited for my arrival. Also, I had an opportunity to teach and share from the Word in Hungarian in Esztergom. To be honest, it was a bit difficult to teach in Hungarian, but everyone is hopeful that my Hungarian will come back quickly.

Tomorrow morning we will have our final and closing day for the English Camp in Nagysap, please pray

that many would come to the morning service. After that, I will go straight to the Nograd region to help George at their outreach/evangelism day in Dregelypalank among the Gypsies. Then from Monday I will participate and teach at our church camp in Slovakia for 5 days. In August, I'll share and teach at a retreat of George's church, then I'll go to Romania with Gergo and his wife to visit and work with Sorin Prodan (HeartCry Missionary Society) who is a church planter in Brasov. I'm very excited to see what the Lord is doing in Romania.

The fields are ready for the Harvest in Hungary!

I did not have time yet to unpack and organize things in my apartment, things are so busy here. Since I'm in Hungary, I've been observing the people and the spiritual condition of the country, and it is indeed very depressed and very dark.

Now I can see it with my own eyes. Several thousands of the young people have left the country because of the bad economy, people are losing their jobs and homes, the number of the homeless people has increased, living expenses are extremely high (I myself had to pay many unexpected and additional expenses shortly after my return), even Slovakia and Romania (used to be poorer countries) are doing a lot better than Hungary. The corruption of the town leadership of Esztergom led the city into recession (there is no city lights at night cause they cannot afford it anymore, weeds are growing everywhere), a city that was flourishing 6 years ago.

Please pray that the Light of the Gospel would be shining forth the glory of God in this dark land. Please pray for me as I'm settling down and being plugged in into this ministry here. Pray for strength and wisdom and a growing love and passion for Jesus Christ. Thank You so much for your prayers and support.

"For to this end we toil and strive, because we have our hope set on the living God, who is the Savior of all people, especially of those who believe." (1 Timothy 4:10)

In Christ, your brother,

Marci Csiha

HATÁSOS IMAÉLET

Múlt héten felhívtam az egyik barát-nőmet. Örült, hogy hallotta a hangomat, mert éppen rám gondolt.

- *De jó, hogy hívtál* - mondta. *Van egy komoly problémám, s arra gondoltam, hogy tőled kellene tanácsot kérnem.*

- *Mondd el, hogy miben tudok segíteni neked?* - válaszoltam.

- *Tudod, az a nagy bánatom, hogy imádkozás közben legtöbbször elal-szom. S mire felébredek, addigra el-ment a drága időm s nem mondtam el az Úrnak mindazt, amit akartam. Nagyon kérlek, mond meg, hogy mit tegyek, hogy ébren maradjak és határozottan és értelmesen imádkozzak?*

Muslim Brotherhood vs. Christians

Angry mobs attacked more than 60 churches from Minya to Alexandria to Giza and Suez and throughout Egypt. The rampage began after *Muslim Brotherhood* supporters targeted the churches as scapegoats for the army's decision to break up two Brotherhood protest camps in Cairo. They also blamed the church for allegedly participating in the ouster of Islamist President Mohamed Morsi.

Yet Christians point out many of their Muslim neighbors defended and protected them. **They don't see this as a Muslim against Christian issue, but as the Muslim Brotherhood against the Christians.** And even though they've been targeted, they're responding with forgiveness and pressing on in the face of persecution...

"This day I think the children have a life experience," *Sunday school teacher Marka William* told CBN News. "They see their church burned. They see how they are treated all the day. *They see us forgive our enemies.*" We do every effort to be self-restrained and to show the Christian love that the Lord has taught us to show."

'Pray for Us'

"What happens in Egypt affects the Middle East, so we ask them to pray for the country," Tanas said. "We ask them to pray for Christians. We ask them to pray for the Middle East."

"We also ask them to pray for the existing government that the Lord will give them wisdom and guidance in every decision they make."

While living under threats, they vow to continue their ministries. They say **the buildings have been destroyed, but the Church goes on and their faith remains in Jesus Christ** who promised He would build His church. (CBN.com)

Egy kis gondolkodás után elmondtam neki, hogy mi vált be nekem.

- Tudod, azelőtt nekem is volt ilyen problémám - vigasztaltam. De valahol olvastam, hogy a legjobb megoldás egy **imalista valamilyen rendszer szerinti összeállítása**. Aztán annak segítségével sorban imádkozhatunk minden egyes feljegyzett dologért vagy személyért. Akkor nem álmosodunk el, mert a listát imádkozás közben rendezgetni kell, továbbá semmit sem felejtünk ki, s lehet **hatásos imaéletünk**.

Sőt egy listával nyugodtan imádkozhatunk a **térdeinken**, vagy **állva**, vagy - túl öregem és gyengén - fotelban, illetve egy kényelmes székben **ülve**; vagy - betegen - **fekve**, sőt még **sétálva** is.

Azonkívül a listát írhatjuk külön-külön kis, egyforma, cédulákra, mint némelyek a sütemény recepteket írják, és sorban, egy kis dobozkában tartják. Akkor mindig könnyű újabbakat kö-zéjük tenni, épp oda, ahová tartoznak. Vagy levélpapírokra, vagy kis, esetleg közepes nagyságú füzetkébe. Nekem pl. van egy kb. 8x4 cm-es füzetkém, és abba jegyeztem fel minden imatárgyamat. Ebbe is van elég hely ahhoz, hogy hozzáírjak újabb dolgokat. Csak nem feltétlen oda, ahová tartoznának. Bár minden jegyzet után kihagytam egy sort, hogy legyen lehetőségem azokba hozzácsatolni újabb dolgokat, s a listám végén meg sok üres lap is van. Mivel én nem csinállok nagy problémát a rend-szerek betartásával, oda még rengeteg imatárgy befér. Ugyanis számomra az a legfontosabb, hogy **senki és semmi se maradjon ki**.

De milyen rendszerről lehet szó? Többfeléről. Például a tárgyak vagy nevek **ABC** szerinti összeállításáról, vagy csupán **témák** szerintiről, vagy **bármilyen** másról.

Nekem az vált be, ha **nagyjából té-mák szerint állítom össze a listát**, és a témákon belül még esetleg - ha kedvem tartja - egy másfajta rendszert is alkalmazhatok.

Az én listám körülbelül így néz ki:

Előszőr: *Az Atya, Fiú, és SzentLélek* - Szentháromság egy-Isten iránti imá-dattal, dicsőítéssel, magasztalással és hálával kezdem az imámat.

Másodszor: *Saját magamat és ügyei-met* hozom az Úr elé, hogy az én életem legyen elrendezve *mielőtt másokért könyörgök*. Pl. önvizsgálatot tartva meg-vallom esetleg felismert bűneimet, és Jézus bocsánatáért esengek. Majd hálát adok a bocsánatért és minden egyéb - a közelben nyert - áldásért. S csak ezután hozom kéréseimet az Úr elé.

Harmadszor: Egyenként legközele-bi *családtagjaimtól* a legtávolabbiakig hálálkodom és könyörgök - lelki életük-től függően - szükségleteikért.

Negyedszer: mindazokért az egyéne-kért kiáltok Istenhez, *akiket a Ó a szí-vevre helyezett*.

Ötödször: Mindazokért a dolgokért és problémákért esedezem, amelyek szintén *a szívemen vannak*.

Végül, de esetleg bármikor **ima köz-ben is**, megemlítek olyan dolgokat, amelyek *épp abban a percben* jutnak eszembe, vagy kötik le figyelmemet.

Na-mármost, fiatal koromban általá-ban **térdre-borulva** imádkoztam, mert úgy éreztem legközelebb magam Uram-hoz. De, amint lassan egyik évtized a másik után múlt el felettem, s komoly hát, csípő és lábszárfájdalmak kezdtek gyötörni, azóta - jó időben **séta köz-ben** szeretek beszélni az Úrral, - rossz időben meg otthon a fotelomban ülve. S őszintén vallhatom, hogy bármely álla-potban, jegyzetemmel a kezemben: „*Is-ten közelsége oly igen jó nekem!*” (Zsol-tárok 73:28)

S napjaink milyen szakában taná-csos imádkozunk? Abban, amelyben a legnagyobb csend és nyugalom ura-lkodik körülöttünk. Vannak, akik **reg-gelenként egy órával korábban kelnek fel, vagy később fekszenek le**, mint családtagjaik, hogy nyugodtan imá-dkozhasanak. A háziasszonyok között meg akadnak olyanok, akik **reggeli után** szánnak időt rá, amikor a család már elment az iskolába, vagy a munka-helyre. De vannak, akiknek a **délutáni, vagy esti órák** a legalkalmasabbak. A lényeg csak az, hogy **találjuk meg azt az időt, amely számunkra a legalkal-masabb**, hogy nyugodtan beszélhes-sünk Urunkkal!

Amikor a barátnőmmel mindezeket megbeszéltük, akkor nagyon boldog lett, mert előre belátta, hogy **egy jó imalistával hatásos lehet az imaéle-te, s ő erre nagyon vágyott**. Továbbá felismerte, hogy arról meg egyálta-lán **nem volt szó, hogy naponta csak egyszer imádkozzunk**, mert napköz-ben, vagy még éjszakáink közepette is eszünkbe juthatnak különböző dolgok, amelyekért - még munka, vagy alvás közben is - azonnal felkiálthatunk. S ez feltétlenül kedves az Úr előtt, ugyanúgy, mint hosszabb imáink.

Ezúttal főleg csak a naponkénti imaáhitatunkkal kapcsolatos dolgok elrendezésével foglalkoztunk, azzal a vággyal, hogy ezután bárcsak minden kedves olvasónk is rendelkezne egy ilyen áldott, hatásos imaélettel! Meg-próbáld?

Mátratiné Fülöp Irma

HA MÁR MEGTALÁLTAD, NE KERESS TOVÁBB!

Spurgeon Lk 11,29-en alapuló prédikációja, befejező (3.) rész. A prédikáció alcíme: Akik csodákra és jelekre várnak

„Amikor pedig még nagyobb sokaság gyűlt köréje, elkezdett beszélni: Ez a nemzedék gonosz nemzedék. Jelt kíván, de nem adatik neki más jél, hanem csak Jónás próféta jele.” (Lk 11,29)

(Az előzmények, kiemelt szövegek segítségével)

Ha esetleg megint olyan idöket él-nénk, hogy jelekre volna szükség Isten szolgáinak felkészítésére, Isten újra adna jeleket!

Viszont hiszem azt is, hogy *a mai üdvörtörténeti korszakban, amikor ismerjük az evangélium üzenetét, már nincsen külön jelekre szükségünk!* Hiszen az előttünk álló bizonyíték a napnál világosabb, és ha még további bizonyítékot akarnánk, az olyan lenne, mint ha egy verőfényes napon még gyertyát is gyújtánánk, hogy világosabb legyen.

Isten már nagyon sok jelt adott – de a jelek nem vezettek oda, hogy akik látták őket, hitre jussanak! A jelek önmagukban véve nem vezetnek hitre!

Miért akarsz Te jelt? Erre azt mondod, hogy szeretnéd valami bizonyítékát látni Isten szeretetének. De *azok után amit már megtett érted, ugyan mit adhatna még, szeretete további jeleként?* Hiszen érted adta egyszülött Fiát, aki eljött, hogy itt éljen közöttünk a földön, azután meghaljon, elképzelhetetlen fájdalom között, Ő, az igaz a nem igazakért, hogy bennünket Istenhez vezéreljen! Bizony, lesül a képemről a bőr miattad! Hogy még eszedbe jut „jelt” kérni Istentől, hogy „bizonyítsa” irántad való szeretetét!

Ráadásul *haszontalan* jeleket kívánsz... *ártalmas* jeleket... teljesen *ész-szerűtlen* az, amit akarsz!

Most szeretnék rávilágítani *a kétke-dés bűnére*, mert igazság szerint ez rejlik amögött a vágy mögött, hogy jeleket lássunk. Hitetlenkedésed által tudod, mit teszel? Istent hazugnak állítod!

A kezébe vert szögek nem lehettek kegyetlenebbek, mint ez a bizalmatlan-ság Öríranta, ami kétli az Ő mélységes, felfoghatatlan szeretetét és isteni hatal-mát!

(Harmadik, befejező rész)

Lehet, hogy erre, Te kételkedő ember, ezt mondod: *„Ez nem igazságos! Nem erre gondoltam! Csak azt szeret-ném, hogy megtapasztaljam a Szent-lélek munkáját a lelkemben!”* – Akkor viszont **még egy vád szól ellened: a Szentlélek munkájában akarsz bizni, ahelyett, amit Krisztus megtett ér-**

ted! Az egész Bibliában nincs egy olyan kitétel, egy olyan mondat, miszerint a Szentlélek munkáját kellene megten-nünk hitünk és bizalmunk alapjává! A Szentlélek tevékenysége, noha dicsősé-ges, mégse mondja a Biblia azt, hogy ez indokolja a bűnös ember bizalmát! Ha a Szentlélek munkáját helyezed oda, ahol Krisztus művének kellene lennie, akkor megszorítod magát a Szentlel-ket! Mert amit a Szentlélek a legkevésbé tenne, az az, hogy Isten Bárányának a helyébe lépjen!

A Szentléleknek az a küldetése, hogy dicsőítse, magasra emelje Krisztust. Akkor hogyan léphetne a helyébe? Ami-kor azt mondod: „Én nem bízok a vér-ben, nem bízok Krisztus igazságában, nekem kell valami a Szentlélektől, ami-ben bízhatok, akkor *éket versz a Szent-lélek munkája és Krisztus műve közé*, és ez aztán végképp megszorítja Isten Szentlelkét!

Alaposan átgondoltam ezt az egész témát, és nagyon komolyan tárom eléd. Attól félek azonban, hogy minden igye-kezetem dacára megmaradsz ebben a tévelygésben, ebben a bűnben. Imádko-zom, hogy talán mégse – és hogy maga Isten Szentlelke mutassa meg Neked, hogy mekkora veszélyben forogsz! Mi lenne, ha meghalnál ebben az állapot-ban? Majdnem meg vagy mentve! Vala-mennyire már fölbredtél! Sok jó vágy él benned. Ennek ellenére azonban **az, aki csak majdnem van megmentve, az teljesen el fog kárhozni.** A majdnem egyenlő azzal, hogy egyáltalán nem!

Az egyszeri házigazda *majdnem* be-reteszelte a házat éjszakára. De csak majdnem – és a betörő be tudott men-ni! Egy halálra ítélt fogolynak *majdnem* megkegyelmezték. De a majdnem azt jelentette, hogy nem! Végrehajtották rajta a halálos ítéletet! Egy hajót *majd-nem* megmentettek a süllyedéstől, de a végén mégis elsüllyedt, magával ra-gadva a hullámsírba mindazokat, akik rajta voltak! A tüzet *majdnem* sikerült eloltani – de a majdnem nem volt elég! A végén az egész város leégett! Arra az emberre, aki *majdnem* döntésre jutott, aki *majdnem* megragadta az örök életet, arra csak egy sors várhat: kicsúszik a kezéből, és mégiscsak a pokol lángjaiba fog hullani!

Aki itt Krisztus nélkül él, az ott is Krisztus nélkül lesz... ott már késő meg-ragadni a csak majdnem megragadott Kezet!

Ez a helyzet veled is! Ha nem hiszel, akkor akármilyen jó vágyaid vagy érzé-seid vannak, egyáltalán nem segítenek rajtad, hiszen meg van írva: *„Aki nem hisz, az elkárhozik!”* Keresd az Üdvözi-tőt ma, míg még hangzik az evangélium üzenete!

*Halld, ó bűnös, halljad ezt:
Jézus irgalmába vesz!
Szánja szörnyű sorsodat,
Jézus téged elfogad!
Halld, ó bűnös, halljad ezt,
Jézus irgalmába vesz!
Csak alázzad meg magad,
Jézus téged elfogad!*

Még egy veszély fennáll: lehet, hogy még sok-sok év áll előtted. De ha ál-landóan csak halasztgatod a hit kérdé-sét, azt, hogy teljes bizalommal Jézus Krisztushoz fordulj, az nem marad hatástalan a lelkedre! Hogyha ma hi-szel Jézus Krisztusban, akkor akármit követtél is el, teljes bocsánatot kapsz bűneidre, ha hittel a golgotai keresz-ten függő Megváltóra tekintesz és Őrá bízod magad. Ha viszont ragaszkodsz ahhoz, hogy a saját jóságodban bízzál, a saját jócselekedeteidben, abban, hogy Te majd felkészülsz a mennyre és az örök-kévalóságra, ha érzésekben bizakodsz, vagy jelekben, vagy bármi másban csak Krisztusban nem, akkor előfordulhat, hogy többé már nem harcol Érted a Szentlélek! A lelkiismereted már nem szólal meg, hanem megkeményedik, Te pedig, aki ezeket a bálványokat imád-tad, bele fogsz halni a végzetes tévedés-be! Elveszel, noha ott hangzik előtted az evangélium, a fénye a szemedbe világít, mégse veszed észre! Szomjan halsz, noha az élet vize ott csörgedezik a lá-badnál. Igen, szomjan halsz, egyszerűen azért, mert nem vagy hajlandó lehajolni és meríteni belőle, ahogy Isten azt kí-nálja, nyújtja neked! Vess hát véget még ma ezeknek a butaságoknak, ezeknek a bűnöknek, és higgy az Úr Jézus Krisz-tusban, a Szentlélek ereje által! AMEN

*(fordította Williams Alezanderné
(sz. Kmethy Anikó)*

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - DÉLVIDÉK

TETŐ A FEJÜNK FÖLÖTT

Ülök, az épülő házunk kertjében, és nézem a csodát. Ugyanúgy, ahogy néztem márciusban az égő házunkat. Békességem volt, kaptam az Úrtól, akkor, amikor elveszett minden, amit majd húsz év alatt vettünk, kaptunk, beépítettünk: szobák, bútorok, használati tárgyai, könyveink, értékeink. Átadtuk Istennek, és nem aggodalmaskodtunk.

Igen, nem veszítettük el a remény-ségünket! Megtérésünk óta annyi, de

Nyúl Zoltán és családja, a nagyszülőikkel. Fent: Építkezési "csendélet".

annyi mindent átéltünk már, annyi mindent megtapasztaltunk már, hogy nem lehetett kétségünk afelől, hogy nagy a mi Urunk! A módja és az ideje volt bizonytalan - hogyan fogja megmutatni szerető hatalmát, gondoskodását, hogyan gyakorolja majd kegyelmét feletünk.

Ma, amikor már napok, hetek kérdése a beköltözésünk pillanata, amikor várjuk, hogy "menjen a busz", és bevonulunk a házba, már teljes bizonyossággal tudjuk azt, amit eddig is hirdettünk, amivel eddig is bátorítottunk másokat: nem hagyja bizonytalanságban az övét, semmi felől nem kell aggódni annak, aki hisz. Csodamód, minden javukra van azoknak, akik Őbenne hisznek.

Megtapasztaltuk az is, ahogyan használta az Úr a baptista közösségeket vi-

lágszerte, persze elsősorban a magyar baptista közösséget, amelynek régóta szerves részei vagyunk, voltunk. Olyan áldott összefogást tapasztaltunk meg, amelyet nagyon - nagyon ritkán... de most mégis. Igazi családként, egymást szeretettel, imádságban hordozva, nemcsak szavakkal bátorítva mozdult meg sok sok gyülekezet tagsága, hogy ne legyünk hontalanok, ne legyünk kenyér nélküliek.

Megmozgatta esetünk a délvidéki, vajdasági civil szervezeteit, iskolákat is, akikkel rég-ről kapcsolatban vagyunk, a különböző egyházakat, sőt egyéneket is. Szó nem elég arra, amit megtapasztaltunk, megtanultunk saját esetünk kapcsán.

Maradtunk szolgálati helyünkön, tovább folytatva a megkezdett munkát. Építkezés közben zajlottak táboraink (több mint valaha!), koncerteket szerveztünk, sokan kapcsolódtak be a programjainkba, segítettek.

A ház építése közben lelkileg is "építkeztünk". Új megtapasztalások formáltak bennünket, sokakat más fényben láttunk meg, mint feltételeztük.

A Magyar Baptista Világszövetség - így, csupa nagybetűvel! maximálisan felkarolta ügyünket, megmutatta azt, hogy tudunk egyek lenni, egyre mozdulni. Mivel e sorokat az *Evangeliumi Hírnök* számára írom, az amerikai magyar baptista gyülekezetek testvériségének külön is megköszönöm a számunkra nyújtott anyagi segítséget!

Kimondhatatlanul hálásak vagyunk. Nemcsak fedél lesz a fejünk fölött, hanem igazi otthonunk, ahova nemcsak a Nyúl család fog betérni mint sajátjába. Krisztus hűséges szolgáló szeretnének maradni továbbra is, életünkkel, cselekedeteinkkel bizonyosságtételünkkel.

Májustól szeptemberig építkeztünk, sokat, sokan. Most új esélyt kapva az Úrtól, költözhetünk, kezdhünk újat Isten kegyelméből, a testvérek segítségével. Mindenkinél, aki együttérzéssel fordult felénk, megértett és megért minket, imában és szeretetben hordozott és hordoz minket,

Isten áldását kívánjuk! Legyen az Ő munkája maradandó életünkben!

Nyúl Zoltán

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

MINDENT MEGKAPTAM

Erőt kértem az Úrtól, s Ő nehézségeket adott, amelyeken megédződtem. Bölcsességért imádkoztam, és Ő problémákat adott, amelyeket megtanultam megoldani. Előmenetelt óhajtottam, gondolkodó agyat és testi erőt kaptam, hogy dolgozzam. Bátorságot kértem, és Isten veszélyeket adott, amelyeket legyőztem. Szeretetre vágytam, és kaptam az Úrtól bajba jutott embereket, hogy segítsek rajtuk. Kegyes jóindulata helyett, alkalmakat kaptam a jóra.

Semmit nem kaptam, amit kértem, és mindent megkaptam, amire szükségem volt. Meghallgatta imádságomat!

Életem (42)

Erzsikével úgy ismerkedtem meg, hogy be-betért imaházunkba, leginkább a szerda esti tiszteletre. Leült a hátsó padba, és befejezés előtt ki is osont. De amikor összebarátkoztunk, igen jó beszélgetéseket folytattunk hitünkéről és annak megéléséről. Csodálta, hogy így tudjuk, fejből idézni a Bibliát. Azt mondta, ő is meg akarja tanulni. Ekkor ő már magyar irodalmat tanult az újvidéki magyar tanszéken, és egyházánál teológiát. Szerzetes nővérek készült.

Hamarosan meghívott az egyetemisták hittanára. Az előadó szerzetes tudott rólam, és így is üdvözölt. Nem voltunk sokan a nagy asztal körül - ahhoz képest, hogy a városban három egyetem is volt akkor. Az est témája „*Isten jelenléte a világban*” volt, János ev. 3. része alapján. Fel is olvasta, de az újjászületésről nem beszélt. Az előadása után felszólított, hogy szóljak hozzá a témához. Nem volt időm meglepődni, erre igazán nem számítottam, hogy beszélnem kell!

Felsőhajtottam az Urhoz, és Ő, igérete szerint (Lk 12,11-12; Jn 16,26) segítségemre sietett. Eszembe juttatta a facsemeté példáját, amit még tinédzser koromban tanultam. Mondtam is, hogy *mi mindnyáján úgy születünk a világba, mint facsemeték, melyeket, ha nemes gyümölcsöt akarunk, be kell nemes oltvánnyal oltani. Ez nálunk, embereknél, a legbensőbb lényünkben, szellemünkben történik. Ezért ezt a műveletet maga a Mester, Jézus Krisztus végzi el, Szentlelke által, ha azt kérjük. Így Isten az újjászületett hívők által van jelen a világban. Jézus mondta, hogy Isten országa bennetek és köztetek van.*

„Ó, ezt maga nem értheti” - volt az előadó válasza. *Mi két ember közösségéből közösségbe születtünk, és ez már megvan.*

De, mertem hozzátenni, itt olvastuk, hogy ami testől született test az és nem örökölheti Isten országát. Jelen volt itt Poth Református segítőletes is, és több bibliai idézettel segítette mondanivalómat. Ezzel be is fejeződött az alkalom.

Amikor Erzsike szerzetes nővér lett, magyar irodalmat tanított az itteni katolikus gimnáziumban. Ha a késő esti vónattal jöttem Ujvidékről, Márta húgom mindég elém jött autóval az állomásra. Azt mondta egyik este, hogy *Alix nővér nálunk járt ma délután, és nagyon sírt, de nem mondta, hogy miért sír. Úgyis mész holnap a városba térjél be hozzá az iskolába, hátha fontos.*

A nagyszünetet idejére időzítettem a látogatást. Leültem a tanáriban és hamarosan jöttek is öten-hatan. Alix bemutatott, és ketten azt mondták, hogy nem is tudták, hogy ilyen szekta is van a városba.

- *Én voltam is egyszer, újságolta a matek tanárnő, Alix nővérrel, tette hozzá, és tudja mi tetszett nekem főképpen? Az imák. Hálaadó ünnepély volt, és tele volt a gyülekezet. Sorjáztak a rövid hálaimák, melyeket a hangos ámenek szakítottak meg.*

Nem tudtam ehhez hozzászólni, mert rögtön elkezdte mesélni, hogy voltak, a múlt héten egy busznyi magyarországgal a legújabb Mária kegyhelyen, Dubrovnik mellett. Míg a hegy tetejére gyalogoltak, egy néma lány megszólalt. (Történnék, történhetnek, ilyen csodák, de ha az illető egyház nem tiszteli Jézus Krisztus teljes tanítását, vagy megmásmá- sítja azt, akkor ezek a csodák nem isteniek, és nem fogadhatjuk el azoknak.)

Erre már reagáltam egy újságicikk alapján. Meg is jelent az írásom: „*Te Izráel tanítója vagy, és nem tudod?*” címen. De most itt, a nagy katedrális tövében kell erről szólnom? De meg kellett szólalnom, mert ama napon majd kérdőre von Mesterem, hogy miért nem?

Rövid volt az idő, és máris kérdeztem, hogy *isteni személy Mária?* hiszen tanult emberekkel álltam szemben. Erre nem lehet igennel válaszolni.

Akkor – folytattam -, hogy tud Mária két, vagy kétezer imát hallani egyszerre?

- *De szent!* - jött a felmentő állítás.

- Igen. Az. Csakhogy Jézus tanítása szerint ott van Ábrahám kebelén a többi üdvözülttel, és onnan nincs kijárási mert nagy a közbevetés (Lk 16). Meg hát, bocsánat, ő nem valami rossz szellem, aki itt-ott megjelenik.

Becsöngettek és szedelődzködünk.

A nővér kikísért és örömmel köszöntö meg nekem, hogy ezt elmondtam, mert ez a kegyhely még a legfelsőbb helyről nem volt elismerve. Persze ez nem zavarta a naponta több ezer zarándokot, akik oda látogattak a világ minden tájáról.

Persze a most is divatos tolerancia ezt egyszerűvé teszi számukra, hogy *ti így hiszitek, mi meg így.*

Miért, Uram, kérdezem a tanítványokkal együtt? "Mert nektek megadott, hogy megértsétek a mennyek országának titkait, azoknak nem adatott meg." Mt 13,11

Nagyajtai Eszter

GYERMEK ÉS TINI TÁBOR RÁMA, JÚLIUS 1-7

A gyermek és tini táborozás minden résztvevője nagyon áldásos időt tölthetett a Ráma Táborban július első hetében. Mint minden évben, most nagy szeretettel fogadtak és gondoskodtak rólunk a Ráma tábor segítői, ami nem volt könnyű feladat. 60 gyerekről kellett gondoskodni és vigyázni rájuk.

A 13+ fiatalok csoportjába tartoztam, melyet Püösök Dániel és Oláh Márta vezetett. A jövőnkre nézve jó felkészítést kaptunk. Rendkívül jó és mély beszélgetésekbe kezdtünk. Pl. *Mikor van az ideje hogy elkezdj egy kapcsolatot?* Egy másik, nagyon elgondolkoztató kérdés: *milyen kapcsolatunk van Istennel?* Mikor szoktunk beszélni Vele? Biztosítunk-e Neki időt az életünkben, vagy csak épp, hogy jut Rá egy kis időnk? Nagyon sokan észre vettük, hogy baj van az életünkben, és változásra van szükség!

Az egyik nap volt egy szabad beszélgetésünk, ahol Püsök testvér felelt, és mindenkinek, bármilyen kérdése volt, feltehetette. Anyyra mélyen belemerültünk a beszélgetésbe, hogy nem is vettük észre, már 3 órája ott ültünk, és majdnem ebéd idő volt!

Számomra nagyon emlékezetes hét volt ez a táborban, és biztos, hogy jövőre is visszajövök.

Balla Johanna